

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Forsvarsministeren (Rasmus Hansen): Jeg skal tillade mig overfor det høje ting at fremsætte forslag til lov om fortlængelse af lov nr. 139 af 23. marts 1948 om bemyndigelse til midlertidigt at afvige fra visse bestemmelser i lov nr. 112 af 7. maj 1937 om hærens ordning samt i lov nr. 113 af 7. maj 1937 om søværnets ordning. Den nævnte bemyndigelseslov, der oprindeligt havde gyldighed indtil udgangen af 1948, blev ved lov nr. 532 af 22. december 1948 forlænget indtil udgangen af 1949.

Forslaget går ud på, at den bemyndigelse, der derved indtil udgangen af december måned 1949 er givet forsvarsministeren til at afvige fra visse bestemmelser i hærloven og søværnsloven af 1937, forlænges således, at lov nr. 139 af 23. marts 1948 får gyldighed indtil udgangen af april måned 1950.

Ved den sidst foretagne fortlængelse af bemyndigelsesloven gik man ud fra, at arbejdet i forsvarskommissionen kunne tilendebringes således, at lovforslag vedrørende forsvarets nyordning kunne forelægges rigsdagen og nye forsvarslove kunne vedtages inden udgangen af 1949. De på daværende tidspunkt søgte bemyndigelser skønnedes derfor kun påkrævede indtil udgangen af kalenderåret 1949. Forsvarskommissionen vil imidlertid ikke kunne afslutte sit arbejde så tidligt, at et forslag til lov om nyordning af forsvaret kan forelægges rigsdagen inden udløbet af indeværende kalenderår. Det foreslås derfor, at loven af 23. marts 1948 forlænges indtil udgangen af april måned 1950.

Første næstformand (Arnth Jensen): Udenfor dagsordenen har det ærede medlem fru Petra Petersen ordet for at fremsætte et tidligere anmeldt lovforslag.

Petra Petersen: På min gruppes vegne skal jeg fremsætte forslag til lov om moderskabsydelse og om erhvervs-mæssigt arbejdende kvinders rettigheder og pligter i anledning af fødsel. Det er nu fjerde gang, jeg fremsætter dette lovforslag her i folketinget. Første gang var i marts 1947, anden gang i januar 1948 og tredje gang i december 1948. Lovforslaget er derfor så velkendt af det høje tings medlemmer, at jeg ikke finder det nødvendigt at gennemgå dets bestemmelser i alle detaljer.

Det lovforslag, vi fremsætter, er det af befolkningskommissionen af 1935 udarbejdede forslag, og vi har denne gang som ved tidligere fremsættelser ikke foretaget æn-

dringer eller rettelser i forslaget principper. Da vi i 1947 første gang fremsatte lovforslaget, foretog vi i §§ 1 og 11 visse rettelser, men disse berørte ikke lovforslagets principper og var udelukkende baseret på det ændrede prisniveau. Det prisniveau, befolkningskommissionen lagde til grund for den kontante ydelse ved forslaget udarbejdelse i 1935, svarede ikke til 1947-niveauet, og vi foretog derfor en forhøjelse af beløbene i § 1 c og d om fortsat hjemmel til køb af barnevogn og seng samt et kontant beløb, der delvis skal dække de øvrige med fødselen forbundne udgifter. I § 1 b ændrede vi kommissionens forslag, der lød på 10 kort til en værdi af 2 kr. 50 øre i hovedstaden og 2 kr. udenfor hovedstaden til delvis betaling af hushjælp, således:

„anvisning på hushjælp i 10 dage, rekvireret gennem mødrehjælpen eller efter nærmere af socialministeren fastsatte bestemmelser“.

Disse ændringer er også foretaget i forslaget som vi fremsætter det i dag.

I § 11, stk. 3, der omfatter bestemmelserne om udearbejdende kvinders dagpenge under svangerskabshvilen, foretog vi i 1947 en ajourføring efter det daværende pristal. Ved senere fremsættelse af lovforslaget har vi ajourført dagpengene efter junipristallet 1948 og ikke senere foretaget rettelser, hvorfor dagpengesatserne i § 11, stk. 3, er udregnet efter junipristallet 1948.

Jeg har ved tidligere fremsættelser af lovforslaget sagt, at mit parti ikke finder nogen grund til at ændre principper eller bestemmelser i lovforslaget, som det er udarbejdet af befolkningskommissionen, og det finder vi stadigvæk ikke grund til, ligesom vi heller ikke finder, at der i de år, der er gået siden befolkningskommissionen udarbejdede lovforslaget, er sket så væsentlige forbedringer i lovgivningen, at dette lovforslags ophøjelse til lov skulle være overflødig. Tværtimod er vi i mit parti af den mening, at loven i dag er mere påkrævet end nogensinde før.

Under finanslovdebatten gav jeg udtryk for min mening om svangerskabsloven og dens revision. Kravet om en bedre svangerskabslov er ikke noget nyt, men kravet er vokset i de seneste år, og det skyldes den voksende sociale utryghed, som også er den største årsag til, at vi i dag må notere 11 000 illegale aborter om året. En bedre svangerskabslov og oprettelse af seksualklinikker vil kunne nedsætte aborternes antal, men vi har ikke fået nogen revision af svangerskabsloven, og der er endnu ikke nedsat nogen kommission til at undersøge dette problem, og med vort kendskab til kommis-